

„Bizony mondom nektek: asszonyok szülöttei között nem született nagyobb Keresztelő Jánosnál” (Mt 11,11).

Ezekkel a szavakkal tett tanúságot Jézus Krisztus a keresztelő mellett.

Őseink komolyan vették a jézusi bizonyoságtételt, és évente hét emléknapot szenteltek Jánosnak.

Emlékezetét állítja elénk minden esztendőben a június hónap, amit naptáraink Szent Iván havának neveznek. (Iván a régies Jovános, Ivános alakból ered, mely a János görög-héber és szláv alakjának magyarisított változata.)

Szent Lukács evangélista tanúsága szerint „az Úr keze”, az isteni kiválasztás, már születésében megnyilvánult. A papi szolgálatát teljesítő öreg Zakariásnak az Úr angyala adta hírül fia születését. Isten szólt bele a szülők életébe. Erzsébet, az édesanya is előrehaladott korban volt már. Zakariás hitetlenkedve fogadta az angyali híradást, amiért némasággal bünhődött. Némaságát csak a gyermek születése oldotta fel. Mindenki csodálkozott a történeten, és aki csak hallott róla, istenfélelemmel jegyezte meg: „Vajon mi lesz ebből a gyermekből?” (Lk 1,66)

Mi is lett belőle? Ő lett a „pusztában kiáltó szó”. Beleharsogta az Ószövetség homályába: „Tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek országa! Mert a fejsze már a fák gyökerében van. Mert aki a nyomomba lép, az hatalmasabb nálam. Ő Szentlélekkel és tűzzel fog benneteket keresztelni.”

János a megváltó, Jézus Krisztus előhírnöke (prodromosz) volt. Ő lett az, akit „már anyja méhében eltöltött a Szentlélek.” Aki „Illés szellemével és erejével jár az Úr előtt.”

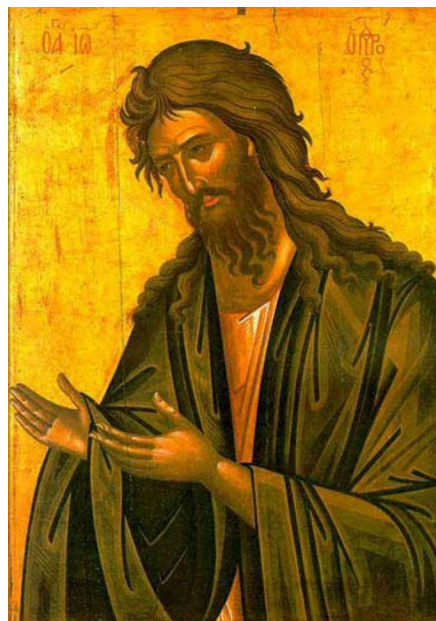
Később ő állt oda a házasságtörő Heródes elé, és kijelentette: „Nem szabad testvéred feleségével élned.” Ezért fogatta el Heródes és vetette börtönbe, ahol végül Heródiás lányának szemérmetlen tánca jutalmaként lefejeztette. (Mk 6,17–28)

Életében a Megváltó előkövete volt, halálában az erkölcsi igazságról tett tanúságot. Halála ezenfelül némileg az isteni gondviselés

Keresztelő Szent János

műve volt, hogy ő az avilágban lévőeknek is az Üdvözítő eljövételét hirdesse – ahogy ezt majd fejvételének ünnepén (augusztus 29.)

a kontákban énekeljük. A júniusi és augusztusi nyilvános ünnepen kívül szeptember 23-án fogantatásáról emlékezik meg a liturgia. Vízkereszt másnapján, január 7-én az ünnep mellékszereplőjeként tiszteljük. Ezen kívül kétszer is megemlékezünk fejének megtalálásáról. A hagyomány szerint ugyanis kivégzése után tanítványai a holttestét Szamariába vitték, ahol Elizeus és Abdiás próféta mellé temették el. Feje azonban Heródes birtokában maradt, palotájának kertjében ásták el.

Hosszú idő után két, Jeruzsálemben tartó jámbor szerzetes látomásában maga Keresztelő János jelölte meg a helyet, ahol feje elrejtve volt. A jelenés alapján rá is akadtak, és Szíriába vitték, ahol azonban újabb viszontagságok között ismét elveszett. 480 körül találták meg újra. E két megtalálásról egyszerre emlékezünk meg február 24-én. Ekkor így éneklünk: „A földből eltűnve az Előhírnök feje enyészhetetlenség sugarait árasztja ki a hívek gyógyulására.”

A dicsőséges próféta és Előhírnök feje az idők során ismét elveszett, isteni útmutatásra Ignác pátriárka 867-ben a kappadókiai Kumanaeben harmadszor is megtalálta, és Konstantinápolyba vitte. Erről így éneklünk május 25-én: „Mint földbe rejtett isteni kincset, földbe rejtettünk Krisztus a te fejedet, Előhírnök, próféta.”

Mi volt Keresztelő Szent János titka? Miért magasztalta őt Jézus és emelte őt az asszonyok szülöttei fölé? Mit adott hozzá saját életével az isteni kiválasztáshoz?

Titka az alázatosság volt – ezért dicsőítette meg Jézus Krisztus. A nép nagyak tartotta. Benne vélték felismerni a megváltót. Ő azonban megvallotta: sem a megváltó, de még csak próféta sem vagyok. „A pusztában kiáltó szó vagyok” (Jn 1,23). Elmondta, hogy az utána jövőnek, a Messiásnak még sarusziját sem méltó megoldani. Ő csak előfutár, a „völegény barátja”, aki „szívből örül a Völegény hangját hallva.” Ki is jelenti Jézusról: „Neki növekednie kell, nekem kisebbednem...” (Jn 3,28–30).

Szent Iván havában, júniusban így áll előttünk az Úr előhírnöke és prófétája. Az alázatos ember, az erkölcsi igazság hősies vértanúja, Jézus Krisztus barátja.

EMBER

TEGNAP VELED TEMETKEZTEM EL, KRISZTUS,
VELED ÉBREDEK MA, A FELTÁMADÓVAL:
TEGNAP VELED FÖLFESZÍTETTEM,
DICSŐÍTS MEG ENGEM IS, ÜDVÖZÍTŐ,
A TE ORSZÁGODBAN!